

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évf. 12. szám

2002. DECEMBER

Rorate

Adventi hajnal,
fagy, ború,
minden oly ködös,
szomorú.

Még sötét az ég,
indulok.

A szívem sürget,
úgy dobog.

A köd majd oszlik
– lükteti:

Várnak a templom
fényei.

Fentről az égből
harmat száll.

Várod az Urat?
Ő is vár.

Adventi hajnal,
az Úr jön el.

Békével, csönddel
átölel.

Keglevich Lászlóné

Az Ige testté lett

Újra itt a karácsonyi készülődés. Kinek mit, hol, mennyiért fogok megvenni? Fogom-e győzni idővel, pénzzel, energiával? Sokszor hallani azt is: „Bárcsak már vége lenne az ünnepnek! Nem szeretem az ünnepeket, főleg a többnaposokat!” Ilyen lelkülettel nemcsak mi megyünk el az ünnep mellett, hanem észrevétlenül, nyomtalanul az ünnep is elmegy mellettünk. Ezalatt Isten figyel és hallgat. Az Úr az ünnepekkel rengeteg lehetőséget adott kezünkbe. Ránk bízta, hogy valóban éljünk velük. Csak azt kéri tőlem, amit meg tudok tenni. Mindennek az árát számon tartom, pedig az értéke a fontos. A helyes értékrend, a belső gazdagság a fontos. Hogy hogyan élem meg a jót. Nyüzsgéseim, cselekedeteim, imáim általam válhatnak értékke. Isten figyel és hallgat. Kiszolgáltatottan jött közénk betlehemi kicsiny jászolába. Megközelítem-e a pásztorok egyszerűségét és buzgóságát, tudok-e az angyalokkal dicsőíteni? Merek-e változtatni ajándékozási szokásaimon, és meglátni, hogy legfon-tosabbak a Kisdednek készített ajándékaim. Adni neki a pihenésre szánt időből, felajánlani neki a családjért hozott áldozatokat. A jászol elé tenni egy-egy beteglátogatást, lemondást, imát. Egy kis csomag alázatot, átkötvé a türelem szalagjával. Kicsi dolognak örülni, nem mérgeledni, ha valami nem sikerült, nem szóvá tenni, ha valaki megbántott vagy hibázott. Ha komolyan veszem az Igét és befogadom, ahogyan Mária tette, akkor igazi karácsonyom lesz, mert személyes szabadítómat és megváltómat köszönhetem a betlehemi jászolban.

Keglevich Lászlóné

Újlaki szentek: Szent Borbála

Mennyei születésnap

Fotó: Sólyom László

December 4.: Szent Borbála életének kiteljesedése, teljes odaadottságának emlékűnepe. Egy szent még nevenapján sem kapni, hanem adni vágyik: segíteni, lelkeket menteni. Egy ünnepelt, akit a hitéért, hitünkért vállalt meghurcoltatások dicsőítettek meg. Kehely, kard, korona: e hármas szimbólum a szent attribútuma, ezzel ábrázolják az újlaki templomban is. E hármas jelkép sűríti magába Borbála életének örömhírét: a *kehely* az örvedes (kereszttség), a *kard* a fájdalmas (vértanúság), a *korona* a dicsőséges (szentség) titkok hordozója. A Krisztusban való megszületést azonban hosszú 'advent', várakozás előzte meg. E várakozás szimbóluma a torony. A torony, ahol Borbálát gazdag, pogány apja bezárva tartotta. De a *torony*, a szülői tiltás, féltés eszköze a tisztánlátás, megszentelődés helyszínévé vált. A lány kisgyermekségétől fogva megvetette a bálványokat, és gondolatai

vallatáson és börtönön keresztül a 'Golgotára' vezetett, ahol végül az apai kardtól lesújtva szenvedte el vértanúságát. Utolsó kívánsága meghallgatásra talált: az Úr nevére emlékezve, Borbála szenvedéseit felidézve elnyerhetjük Isten kegyelmét.

Élete valóban nem múlt el nyomtalanul. A középkor legnépszerűbb szentjei között említhetjük, a tizennégy segítő szent jeles sorába tartozik. Hiedelmek, szokások kapcsolódtak nevéhez, például a borbálaág: ha karácsonyra kivirágzik, az eladósorú lánynak közeli férjhezmenetelt jósol! Védőszentként is igen 'sokoldalú': ő a várak, tornyok, bányák, a kézművesek, tűzerek, a honvédelem, a jó halál oltalmazója. Tisztelete a későbbiekben is megmaradt. Ábrázolása ezért került templomunkba, bár ebben az is közrejátszhatott, hogy szobrát a Szent Antal-oltár részeként Szokoly András és éppen Borbála nevű neje adományozta (1777-1778). A jobb oldali konzolon álló barokk szobor a szent üzenetét közvetíti felénk. Az arckifejezés, a már említett szimbólumok, az egész jelenség azt a bátorságot, azt a tiszta, mély hitet sugározza, amire oly nagy szükség lenne 1700 év távlatából is. Akár az ő példáját követve, akár másként, de teljes odaadással Krisztusban élni és halni: ez a keresztény ember hivatása. Legyen nekünk is mennyei születésnapunk!

Falussy Anna

szüntelenül az egy Istent kutatták. Akkoriban az a szóbeszéd járta, hogy Origenész igaz bizonyítékokkal megismerteti az igaz Istenséget. Borbála kapott az alkalmon, levelet írt a keresztény bölcsnek, aki örömmel válaszolt. Borbála csakhamar megkeresztelkedett, titokban, a torony belsejében. Apja, tudomást szerezve erről, iszonyatos haragra lobbant, a lány csak csoda folytán menekülhetett meg az ölni készülő apai kar elől. Megpróbáltatásait isteni kinyilatkoztatások, kegyelmek kísérték: sebei nyomtalanul eltűntek, meghurcoltatása idején ruhától megfosztott testét fénylő lepel borította. 'Keresztútja' az apai háztól a

Karácsonyi ajándékozás

Amikor a reklámok özöne azt harsogja és sugallja, hogy „szerezz magadnak örömet, kényeztesd magad, mert fontos vagy, mert megérdemled...”, akkor nagy örömmel töltött el unokáim karácsonyi készülődése. Hallgatva a tv-reklámokat, rájöttek gyerekfejjel is, hogy vannak olyan ajándékok, melyekkel másoknak lehet örömet szerezni, a másik ember érdemli meg, a másik a fontos. Adni jó. Öt-tíz éves unokáim leírtak néhány pénzbe sem kerülő ajándékot:

*Ingyen karácsonyi ajándékok,
jöszelkedetek:*

*Segítés otthon és másoknak,
Szép és kedves beszéd, jószó,
Adok az időből, mesélek a
testvéreimnek, jószág, példamutatás,
szófogadás, előadás, mások fel-
vidítése, örömet szerezni másoknak,
oda adok a jótételeiket, rajz készítés,
Együtt lenni, Csak az a lényeg, hogy
sok szeretettel ajándékozzunk.*

Hála Istennek, hogy van sok olyan gyerek, akikről karácsonyi lelkületet tanulhatunk.

egy újlaki nagymama

Szeresd felebarátodat

A szeretetnek egyik kedves külső jele a mosoly. Mögötte őrizzük lelkünk harmóniáját. A szerelmesek egymás felé forduló mosolya a legszebb harmónia. A barátok összemosolygása közös célok felé tekint.

Ezt a mosoly-jelzést szívesen sugározzák egymásra ismerősök is, azonban a tekintet olykor csak pillanatokra követi. Alibi-mosoly ez, jobb nem a felszín homogenitása alá tekinteni, mert talán mást látunk, mint amit látni reméltünk és akkor a harmónia szertefoszlik (önzés).

Gyakori, hogy mondanivalónkkal elárasztjuk a másikat. Őt nem is hagyjuk szóhoz jutni, pedig mintha mondani akart volna valamit (alázat hiánya).

Utóbb aztán egyre több riasztó visszajelzésről értesülünk és megdöbbenünk, hogy a mosolya mögött probléma bujkált, ami tragédiába torkollott. Egy-egy zavart tekintet olykor már mosolyogni sem tud, csak feszeng a mosolygók között, ám mi édeskeveset törődünk vele (közöny).

Miért van az, hogy mise után csak egy töredék érzi fontosnak, hogy legalább pár szót váltva törődjön a másikkal? A társadalomból módszeresen kiolt szolidaritás hiánya a keresztény magatartást is eltorzította. Nehézségeink sora hosszú, éppen elég kényszerű alázat kell elviselésükhöz – ugyan kiben volna még annyi önkéntes alázat, hogy föl vállalja felebarátja nehézségeit? Elmegy mellette azzal a csalóka általánosítással, hogy mindenkinek megvan a maga keresztje. Ezzel a közhellyel próbál szabadulni a lélek figyelmeztető rezonanciájától, észre sem véve, hogy a szeretet parancsa alól bujik ki.

Figyeljünk egymásra, a gondokkal küzdő ne vélje azt, hogy másnak már nem is lehet nagyobb problémája. Lehet, hogy a másokra való odafigyelés szabadít meg saját nyűgeinktől. A szeretet parancsa azt is sugallja, hogy a kegyelem segítségével tudunk egymáson segíteni. Érdemes kipróbálni!

Udvardy László

Polgár Ferencné, Éva

Istent és hazát szerető családból származom. Szüleim, akik sokat dolgoztak értünk, már odaátról figyelik lépteinket. Hárman vagyunk testvérek, én 1930. november 27-én születtem Budapesten.

Középiskolámat a XI. kerületi Szent Gellért Kereskedelmi Leányközépiskolában végeztem. A Szent Imre ciszterci templomba jártunk misére. Az 50-es években ez nem volt egyszerű.

Első munkahelyem az ELTE Bölcsészettudományi Kara volt. Itt ismertem meg férjemet, akivel 1953. december 26-án a Margit körúti ferences templomban esküdtünk örök hűséget. Ettől kezdve lettünk újlakiak. Két gyermekünk született, 1955-ben Ferenc és 1959-ben Katalin. Ők az újlaki templomban keresztelkedtek és itt lettek elsőáldozók Bíró Imre atya segítségével. Ferenc fiam ministrálni is hozzá járt. Gyermekeim önállóvá válásáig otthon voltam velük. Ezek nagyon boldog évek voltak.

Később a Kandó főiskolára kerültem, ahol huszonkilencedik éve dolgozom, jelenleg mint nyugdíjas. Az intézmény fennállásának 100 éves évfordulója alkalmából Kandós emlékérmét kaptam „Elhivatott tevékenységéért”. Szeretem a munkahelyemet. Szeretek a hallgatók között lenni. Igyekszem egy-egy képpel vagy verssel felhívni figyelmüket Jézus és Szűz Mária, valamint a haza szeretetére, megismerésére.

A napokban volt 20 éve, hogy férjem itt hagyott bennünket. György atyával kísértük utolsó útjára. Fiam esküvőjét szintén György atya celebrálta. A lányom is szerető férjet talált. Jöttek az unokák. Kati, aki már főiskolás, Zoli és Franciska középiskolások. Egymást segítő, szerető család vagyunk. Gyermekeim igyekeznek pótolni azt a hiányt, amit édesapjuk elvesztése okozott.

Az újlaki templom lourdes-i Máriájáról fényképet készítettem és többeket megajándékoztam vele. Őhöz fordulok örömben, bánatomban. Kérésemet meghallgatja és mindig segít. Egy közeli barátom súlyos szívmitéten esett át, és a kórházban is vele volt a tőlem kapott kép. Hála Istennek, sikeres volt a műtétje.

József atyával is szoktam levelezni. Az Újlaki Hangokban is olvashatták már néhány rövid írásomat.

Közeleg a karácsony, a kis Jézus születése. Nálunk különösen nagy ünnep a karácsony. Édesapám is karácsonykor született, éppen 100 éves lenne, ha élne. A mi esküvőnk 49 éve szintén karácsonykor volt. Most is együtt lesz a család, és imádkozunk azokért, akik már nem lehetnek közöttünk.

Kívánok kegyelemmel teljes karácsonyi ünnepeket minden kedves újlaki hívőnek!

A képviselőtestület legutóbbi üléséről

Ez évi utolsó gyűlésünket a közös ima után templomunk műszaki állapotának megbeszélésével kezdtük. Lasetzky Frigyes elismeréssel szóló beszámolójában Tarr György festő-restaurátor művész mindannyiunk meglegedésére szolgáló munkájáról. Az idej tervekben sikerült teljesíteni a szentély kifestésén túl hat ablak cseréjét. Sajnos, a templomablakok cseréjének támogatására beadott Széchenyi-terv pályázatunkra még mindig nem érkezett válasz, ezért a jövő évi tervezésnél csak saját forrásra támaszkodhatunk. Így továbbra is kérjük és várjuk a hívek adományait a Sarlós Boldogasszony Alapítványba való befizetéssel és a második vasárnapi gyűjtések útján. A képviselőtestület egyhangúlag elfogadta, hogy 2003-ban a szentély előtti szektor festé-restaurálását csináltatjuk meg.

Ezután plébániánk karácsonyi készülődésének megbeszélésével folytattuk ülésünket: az adventi programokkal (részletesen ld. lapunk utolsó oldalán), a karácsonyi karitás csomagokkal kapcsolatos teendőkkel (ld. lapunk 5. oldalán), majd az ünnepi szentmisék asszisztenciájának biztosításával.

Az ülés végén Sarlós Boldogasszony közbenjárását kértük egyház-községünkért.

H. Z. E.

Szerzetesség – ma

Ádventet bevezető, szinte lelkigyakorlatos, háromrészes előadás-sorozaton vehettünk részt novemberben a zsúfolásig megtelt Szent Erzsébet hittanteremben. Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm premontrei atya beszélt a szerzetesség szerepéről a modern társadalomban.

A szerzetesség közösségi élet az evangéliumi tanácsok (szegénység, engedelmisség, tisztaság) radikális vállalásával. A szerzetesség – kivonulás a társadalomból. A szerzetesek „ellentársadalma” megszenteli környezetét. Minden embert megszentel sajátos életformájával. A szerzetesség jel; Krisztus jele a világban.

Egyféle szerzetesi hivatás van; lényege a folyamatos istenkapcsolat. Az imádságnak kulcsszerepe van a szerzetes életében. Az imádság személyes formája az elmélkedés, közösségi formája a zsolozsma. A szent zsolozsma és a szentmise (konventmise) a szerzetes-közösség Isten színe előtti egységét fejezi ki. Az imádságnak objektív értéke van! A szerzetesközösség „kisugárzása” határozottan érzékelhető. Körülötte kialakul a lelki vezetés és a közbenjáró imádság. A szerzetesi közösség hatása az, hogy imára serkent. Az ima soha nem öncélú. Az együtt imádkozó közösség megszenteli az egész társadalmat úgy, hogy mindig személyhez szól, mindig perszonális; az embert egzisztenciálisan ragadja meg. A szerzetesrend kialakulása társadalmi és kulturális igényektől függően lehet kontemplatív vagy aktív (fizikai munka, igehirdetés, lelkipásztorkodás, nevelés, karitatív munka). A külső aktivitás mindig lényegi járuléka!

Van-e értéke ma a kontemplatív életnek? Szüksége van-e egyáltalán a társadalomnak arra, hogy megszentelődjék?

A II. vatikáni zsinat arra buzdít, hogy a megszentelt életet tegyük láthatóvá ott, ahol élünk. Az Istentől kapott kegyelmeket meg kell osztani társainkkal, és ez megszenteli a világot. A mérce: maga Jézus Krisztus. Hozzá képest mindig van egy „kis” lemaradásunk. - Talán még soha nem volt ennyire szüksége a világnak a megszentelődésre, mint éppen most. Napjainkban sok ember Istent elfeledve él, elmerül konkrét hétköznapi feladataiban. Az, hogy nem mond igent Istenre, nem azt jelenti, hogy nemet mond Rá. Ezért kell, hogy lásson maga körül hiteles embereket, akik Krisztus jelei; akik életszentségben és imádságban élnek, akik megszentelik a környezetüket.

Előadásaiból és kérdéseinkre adott válaszaiból a fiatal atyát komoly, elmélyült, imádságos, az Eucharisziát élete középpontjába állító szerzetesként ismerhettük meg, aki hivatása radikális megélésével bennünket is megszentel. Köszönet érte, Urunk!

Tarján Mária

Áldott Isten hű szolgája

Nehéz szavakat találni olyankor, amikor valami és főleg valaki olyan természetesen hozzátartozott az életünkhöz. Az öt éve elhunyt Dr. Keglevich László emberséget és derűt sugárzó férfias alakja nemcsak számomra marad felejthetetlen. Életéből, életünkből szeretnék néhány fontos mozzanatot felidézni.

A fiatal egyetemi tanársegéd és háromgyerekes családapája életét alapjaiban rázta meg az 1961-es nagy egyházüldözési koncepció persorozat. „Természetesen” ő is a Népköztársaság államrendjének megdöntésére szövetkező összeesküvő volt...

Azon a februári éjszakán többszáz házkutatás során csak a kézzel írott telefon-noteszket keresték. Elég volt az ifjúság jobbításán fáradozók címe - a koncepciót már rendre könnyű volt a kiszemelt áldozatokkal aláírni. A bárányok pedig kényszerűen hallgattak arról a sok szörnyűségről, amelyet egy évekre elítéltek el kellett viselnie. Pedig ekkor már „finomodtak” a módszerek: „Uram, ebben a nappali kivilágítású teremben nyugodtan aludhat, csak szépen terpassze szét az ujjait és tegye egymásra!” Aztán az éjszaka folyamán négyszer szóltak tettetett udvariasággal: „Ne haragudjék, de szétcsúsztak az ujjai...”

Testvérem, két ilyen éjszaka után tán még azt is aláírtad volna, hogy embert öltél!

Laci bátyánk nem írt alá semmit. Három és fél év után szabadulva hamarosan már öt gyermeket nevelt, sanyarú körülmények között. Később igencsak szívére vette, hogy párját ritkítóan magas közjogi méltóságra jutott volt rabtársa még csak nem is válaszolt kérés levelére. A szentpáli mondás értelmében - „testvérek, szüntelenül vizsgáljátok, ebben az élet helyzetben mit kívánhat tőletek az Isten” - azonban igen eredményesen tevékenykedett az egyetemre törekvő fiatalok szakmai felkészítésében. Esti előadásainak magas szakmai színvonala és mély embersége sokak szívébe íródott.

Sajátos, széles mosollyal kísért, elsőre merésznek tűnő köszönése felejthetetlen számunkra: „Az Úr legyen veletek!” Veled is, Laci bátyánk!

D. V. G.

Könyvajánló

Carlo Caretto: Atyám, reád bízom magam

Az új kiadásban megjelent könyv szerzőjének végrendeletül szánt írása. Elmélkedések Charles de Foucauld önátadó imája nyomán, melyeket a Mennyei Atyára való hagyatkozás lelkülete hat át. Békés, félelemmentes elmélkedések emelik a lelket. A lényeg a bizalom: mégha a látszat szerint „az ifjúság a vesztébe rohan” is és kevesen járnak

templomba, akkor sincs semmi elveszve. A II. Vatikáni Zsinat óta egyre világosabb, hogy Isten népe, vagyis mi vagyunk az egyház. Itt a megtérés ideje, a „reménység a Szentlélekben”.

A könyvből, mely karácsonyi ajándéknak is alkalmas, álljon itt egy idézet: Jézus „*is-tállóban születik, végtelensége és mindenhatósága egy síró csecsemőben rejtőzik el; kiszolgáltatja magát a történelemnek és az emberek gonoszságának. Mindez azért történik, mert így akar minket tanítani életünk nagy feladatára. Fölkészít bennünket lényünk tehetetlenségének elviselésére...*”

Keglevich Lászlóné

Szeressétek az öregeket

Ezzel a címmel rendezett jótékonyági gálaestet az idősök megsegítésére Pozsgai István november 23-án este a Szent István teremben. A nagy érdeklődésre való tekintettel a rendezők az előadás megkezdése előtt további székekért indultak, csak így sikerült az egyre több és több érkezőnek helyet szorítani a megterített, italokkal és házi süteményekkel telerakott „svéd-asztalok” előtt. A szereplő fiatalok nagy izgalommal sűrögtek-forogtak még a kezdés előtti percekben is, de az idősebb korosztály is képviseltette magát a műsorban. Elsőként Fábry Pál adta elő az est címadó versét.

Falussy Anna lírai előadásában Dzsida Jenő *Kerülöm a neved* és Váczi Mihály *Szókén, szelíden* című megható költeményeit hallhattuk. A remekül, mély átéléssel elszavalt sorok után az éppen tizedik születésnapját ünneplő Keglevich Eszter adott számot hároméves hegedűtudásáról. Ezután két „menyecske” – Bóné Magdi és Udvary Anna – mondott el versben egy megrázó székely történetet két barátról, Illésről és Áronról. Az ügyes jelenet után egy kifejezetten profi kabarétréfa szerzett önfelédtkapcsolódást a közönségnek. Koncz Ádám és Kocsis Ádám lebilincselő magabiztossággal és fergeteges humorral varázsolta elénk a Gádor Béla és Pozsgai István által elképzelt adóhivatal hétköznapját. Produkciójukat óriási ováció jutalmazta. A gála első részét a Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország című történelmi dallal zárta a fiatalok kórusa. A szótót Havasi Ildikó énekelte, hegedűn kísért Kisfaludy Márta.

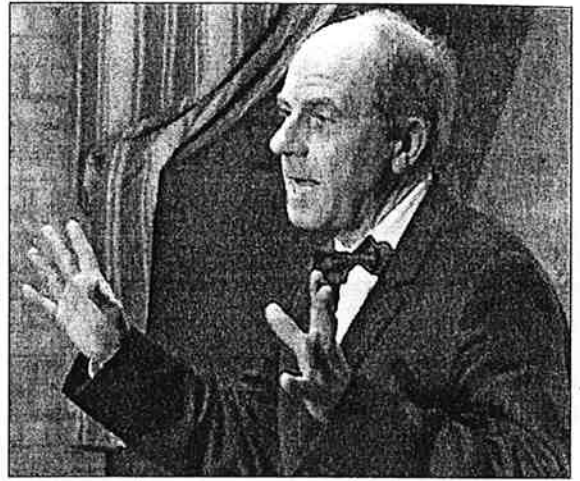
A szünet után Schmatz Marika képeinek árverezéssel folytatódott az est. Pozsgai István kikiáltóként éppúgy elemében volt, mint konferan-sziéként. Az árverés után Fábry Pál nevetetett meg bennünket, térkép-pel illusztrált verses előadásából megtudtuk, hogyan foglalták el a magyarok Amerikát.

A *Tegezés* című Karinthy-bohózat Koncz Ádám, Pozsgai Attila és Maghegyi Benedek jóvoltából felejthetetlen perceket szerzett a közönségnek. A jóízű nevetést a *Honfoglalás* című film betétdala követte, melyet a fiatalok kórusa adott elő igen szépen, nagy tetszést keltve. Ismét vidám műsorszám következett: Pozsgai István saját, Madách-ihlette művét, *A férfi tragédiáját* adta elő. Zárószámként a régi időkől ismert *Lepsénynél még megvolt* című kabarétréfa aratott nagy sikert fiataljaink, Gyarmathy Dóra, Havasi Gergely, Havasi Ildikó, Kisfaludy Márta, Szakolczai Richárd és Udvary Gergely előadásában.

A közel száz fős hallgatóság meg is hálálta a kellemes estét, a tavalyinál nagyobb összeget, 56 ezer forintot tett a kasszába, amelyet a karitás az idősök karácsonyi megajándékozására fordít. De túl mindenben, figyelemre méltó, hogy egy ilyen rendezvénynek mekkora közösségformáló ereje van. Hiszen a próbákon nemcsak komoly munka folyt, de ez idő alatt és az előadás során is erősödött az együvé tartozás élménye és ekkor már nemcsak a szereplők, hanem valamennyiünk között, akik részesei voltunk a felemelő hangulatú vidám estnek.

Jobbágy Éva

A fotókat Solyom László készítette

Családi események

A keresztség szentségében részesült: november 10-én Lukács Petra.

✝ **Halottaink:**
Tóth Pál (93),

Kovácsné Káli Mária (59), Reszler Lajosné (91), Lampert Ferencné (94), Tamás László (82), Sindler Ernőné, Pálinkás István (78).

Helyreigazítás:

Novemberi számunkban a *Rosarium Virginis Mariae* c. cikkbe sajnálatos hiba került, amiért olvasóink elnézését kérjük.

A rózsafüzér világosság titkai helyesen a következők:

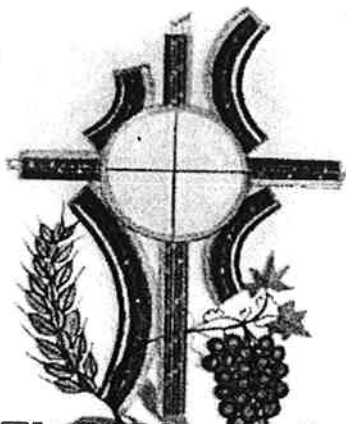
1. aki a Jordánánál megkezesztelkedett

2. aki Kánában megmutatta isteni erejét

3. aki meghirdette Isten országát

4. aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét

5. aki az Eucharishtiában nekünk adta magát

Elsőáldozóink:

- Angyal Vivien*
- Barborik Dániel*
- Bárdos Anna*
- Brindusán Dominika*
- Dékány Bernadett*
- Dudás Eszter*
- Farkas Anna*
- Gaál Barnabás*
- Kard András*
- Kertész Soma*
- Kratochwill Ferenc*
- Mészáros Beatrix*
- Molnár Katalin*
- Pintér Ádám*
- Sándor Flóra*
- Szabó Kinga*
- Szabó Máté*
- Székelly Szabolcs*
- Trellay Soma Sándor*
- Turkovich Zoltán*

Elsőáldozás

Erzsike néne másfél évig készítette fel minket az elsőáldozásra.

Harmadikos voltam, amikor minden kedden az iskolában hittanra mentem. Egyre többet beszéltünk a szentgyónásról és az elsőáldozásról. Egy nap egy kérdéssel és válaszokkal teli könyvet kaptunk, címe: Amit egy elsőáldozónak tudni kell. A könyv tartalmát hétről hétre megtanultuk. Közben a lelkünket is készítettük a szentgyónásra. Egyre inkább éreztük, hogy minden tettünkkel el kell számolnunk Isten előtt az elsőáldozás előtti gyónáskor. Kicsit félttem a szentgyónástól. Igyekeztem minden bűnöm felismerni, megbánni és meggyónni. Gyónás után valóban azt éreztem, amit tanultam: szívem fehérré lett.

Aztán elérkezett a vizsga napja. Izgultam nagyon, hogy tudom-e minden kérdésre a választ. Nagymamám többször kikérdezte tőlem. Elmentünk a margitszigeti kápolnába, ahol meséltek nekünk Szent Mihály arkangyalról, mert róla nevezték el ezt a kis templomot. A 65 kérdésből (melyekből készültünk) harmincat tettek fel a dolgozatban. Mindenkinek jól sikerült a vizsga, s másnap mind a húszan készülhettünk az elsőáldozásra.

Mindenki nagyon várta a Jézussal való találkozást. Reggel mindannyian ott álltunk hófehér ruhában, a lányok fején még koszorú is volt. Bevonultunk a templomba, s miután szüleink megáldottak, meghallgattuk a tanítási részt. Ezután a plébános atya áldoztatott minket. A mise végén köszönetet mondtunk a szülőknek, hitoktatóknak, János atyának és Gyuri atyának.

Igaz, hogy nem láttam szememmel Jézust az oltárban, de hiszem, hogy ott van. Most már nálam, bennem is.

Bárdos Anna

Az Újlak Karitasz Alapítvány házatájáról

Emlékeztetőül az alapvető tudnivalók: Az alapítványt tíz évvel ezelőtt hozta létre Rácz Gábor a plébánia egyetértésével. Munkatársai zömmel újlaki hívek, akik részben a képviselőtestület karitasz-munkabizottságának is tagjai. Ez utóbbinak elnöke Tarján Mária, akivel az alapítvány eredményesen működik együtt.

Az Újlak Karitasz az elmúlt hónapban új kuratóriumot választott. Az elnök továbbra is Udvardy László, a tagok Bereczkiné Dr. Hammer Edit és Füle István (régiek), valamint Nyulasai Mónika és Kovácsné Mink Márta (újak). Kívánunk nekik sok kitartást és Isten áldását munkájukra!

Aktuális feladata az alapítványnak a karácsonyi szeretetcsomagok szétosztása. A plébánia a templomfelújítás költségei miatt ehhez jelenleg csak csekély mértékben tud hozzájárulni: a Szent Antal persely tartalmát és a jótékonsági előadás bevételét fordítjuk karácsonyi ajándékozásra. A II. kerületi önkormányzattól lapzártáig nem kaptunk értesítést karácsonyi segélyről, a III. kerület viszont kérte közreműködésünket a csomagok elkészítésében és szétosztásában.

A csomagok összeállítása hamarosan megkezdődik plébániánkon, szétosztásukra várhatólag december 15-én, vasárnap kerül sor. A csomagok a Szent István hittanteremben vehetők át. Kérjük autós testvéreinket, hogy december 15-én a kilences mise után vállalják a karácsonyi szeretetcsomagok házhoz juttatását.

Amint az legtöbb olvasónk előtt ismeretes, az alapítvány a Bécsi út 18. sz. alatt ingóságok, főként használt ruhanevelő gyűjtésével és elosztásával is foglalkozik. A hétfő este 5-től 7-ig tartó nyitvatartás idején mintegy ötven hajléktalan meleg vacsorával is ellátnak. Ezt hétről hétre két-két újlaki asszony készíti el, és hogy ne jusson egy emberre túl sok teher, szeretettel várják újabb testvérek bekapcsolódását a főzésbe. A jelentkezők forduljanak a kuratóriumi tagok valamelyikéhez.

Szintén az Újlak Karitasz vállalta két évvel ezelőtt, hogy a Kolosy téri pékségben megmaradt pékárut esténként szétosztja a hajléktalanok között a Bathyány téren. A kereken 600 estén nehezen fölbecsülhető mennyiségű, de bolti áron számolva biztosan több tízmillió forint értékű élelmiszert osztottak szét az önkéntes munkatársak az esetenkénti 60-100 rászorulóknak.

A munkatársak beosztását Rácz Gábor koordinálja, egy emberre általában heti egy alkalommal kerül sor. Feladata ilyenkor az áru zsákokba töltése a pékség raktárában, saját gépkocsival való elszállítása, valamint alkalmi segítőkkel történő szétosztása a sorbanállók között. Mivel a két év alatt a munkatársak egy része lemorzsolódott vagy legalábbis elfáradt, itt is nagyon örülnénk, ha újabb segítők kapcsolódnának be a munkába.

Szarzoussky József